Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

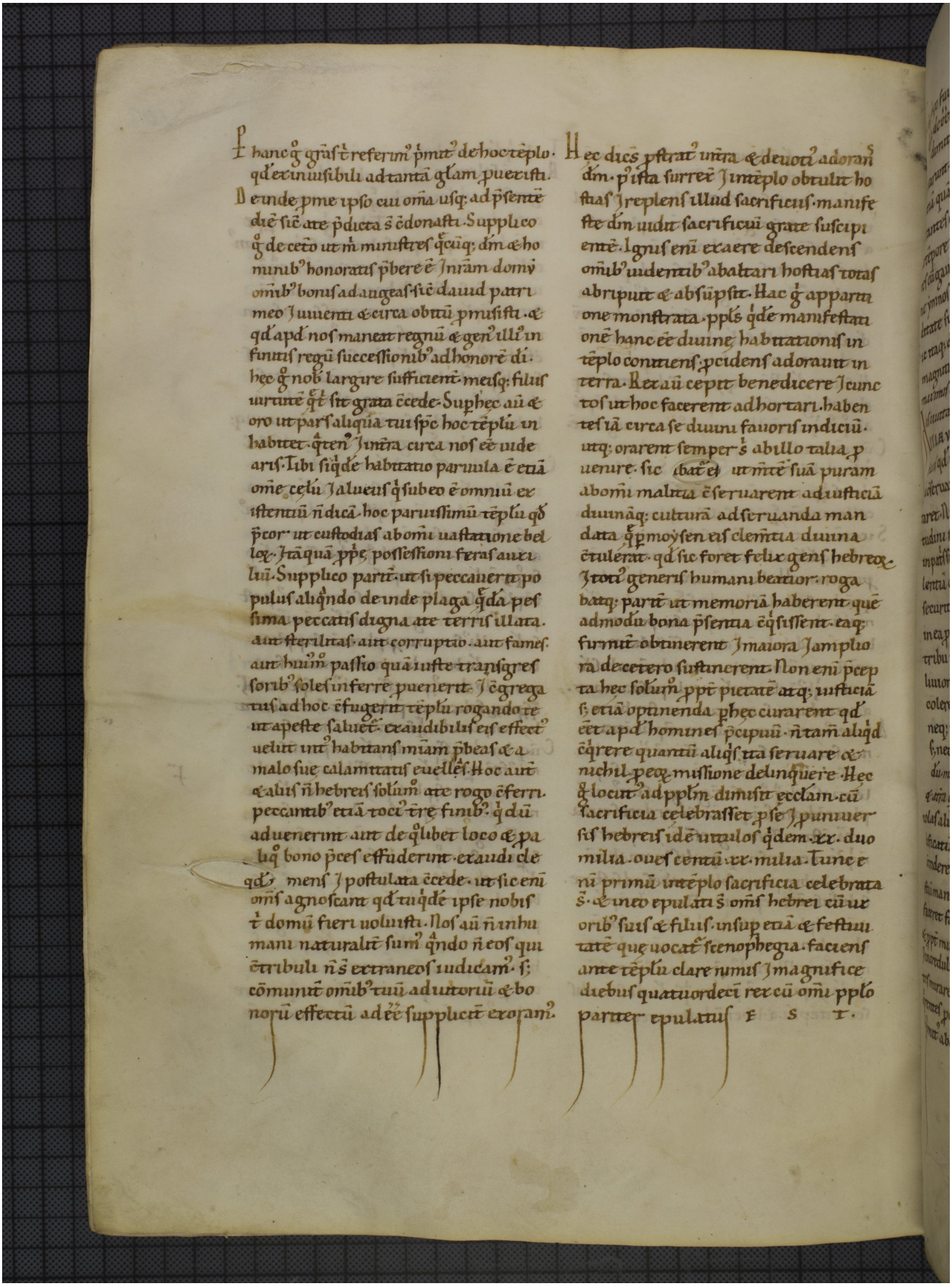

Et hanc g̃ grãs t̃ referim̃ p̃mt̃ de hoc tẽplo.
qd̃ ex inuisibili ad tantã glã pueristi.
Deinde pme ipso cui omã usq; ad p̃sentẽ
diẽ sic̃ ate p̃dicta s̃ ẽdonasti. Supplico
g̃ de cetero ut m̃ ministres q̃cũq; dm̃ ac ho
minib̃ honoratus p̃bere ẽ Jnrãm domi
omib̃ bonis adangeas sic̃ dauid patri
meo Juuenti ac cura obtũ p̃misisti. ac
qd̃ apd̃ nos maneat regnũ ac geñ illi in
finitis regũ successionib̃ ad honorẽ di.
hec g̃ nob̃ largire sufficientẽ meisq; filiis
uirtutẽ q̃t̃ sit grata ẽcede. Suphec aũ ac
oro ut pars aliquã tui spc̃ hoc tẽplũ in
habitet. q̃teñ Jnrãm circa nos ẽ uide
aris. Tibi siq̃d̃ habitatio parumla ẽ etiã
omne celũ Jalueus q̃ subeo ẽ omniũ ex
istentiũ ñ dicã. hoc parumsimũ tẽplũ qd̃
p̃cor ut custodias ab omi uastatione bel
lor. Jtãquã pp̃e possessioni ferasauei
lũ. Supplico partẽ ut si peccauerit po
pulus aliq̃ndo de inde plaga q̃d̃a pes
sima peccatis digna ate terris illata.
aut sterilitas. aut corruptio. aut fames.
aut hum̃ passio quã iuste transgres
sorib̃ soles inferre puenerit. Jegrega
tus ad hoc efugerit tẽplũ rogando te
ut apeste saluẽ. et audibilis eis effect̃
uelit unt̃ habitans mãam p̃beas ac a
malo sue calamitatis euellẽs. Hoc aut̃
ac alis ñ hebreis solũm ate rogo ẽferri.
peccantib̃ etiã toci tre finib̃. q̃ dũ
aduenerint aut de q̃libet loco ac pa
liq̃ bono p̃ces effuderint. et audi de
qd̃ mens Jpostulata ẽcede. ut sic eni
omis agnoscant qd̃ tuq̃d̃ ipse nobis
t̃ domũ fieri uoluisti. Nos aũ ñ inhu
mani naturalit̃ sum̃ q̃ndo ñ eos qui
ẽtribuli ñ s̃ extraneos iudicam̃. s;
cõmunit̃ omib̃ tuis adiutoriis ac bo
norũ effectũ ad ẽ supplicit̃ eroram̃.

Hec dicẽs p̃strat̃ uitra ac deuoti adoram̃
dm̃. p̃ista surrex Jntẽplo obtulit ho
stias Jreplens illud sacrificius. manife
ste dm̃ uidit sacrificiũ grate suscipi
entẽ. Ignis eni ex aere descendens
omib̃ uidentib̃ abaltari hostias totas
abripuit ac absũpsit. Hac g̃ apparit
one monstrata. ppls q̃d̃ manifestati
onẽ hanc ẽe diuine habitationis in
tẽplo continens; pcidens adorauit in
terra. Rex aũ cepit benedicere Jcunc
tos ut hoc facerent adhortari. haben
tes iã circa se diuini fauoris indiciũ.
utq; orarent semper s̃ abillo talia p
uenire. sic ibat̃ et ut m̃tẽ suã puram
abomi malitia ẽseruarent ad iusticiã
diuinãq; cultura ad seruanda man
data q̃p moysen eis clemtia diuina
ẽtulerit. qd̃ sic foret felix gens hebreor
Jtoci generis humani beatior. roga
batq; partẽ ut memoriã haberent quẽ
admodũ bona p̃sentia ẽq̃sissent. eaq;
firmit̃ obtinerent Jmaiora Jamplio
ra de cetero sustinerent. Non eni p̃cep
ta hec solũm̃ ppẽ pietatẽ atq; iusticiã
s; etiã optinenda phec curarent qd̃
ẽet apd̃ homines p̃cipuũ. ñ tam̃ aliq̃d
ẽq̃rere quantũ aliq̃s ita seruare ac
nichil pecc̃ missione delinquere. Hec
g̃ locut̃ ad pplñ dimisit ecclam. cũ
sacrificia celebrasset. p̃se Jpuniuer
sis hebreis idẽ uitulos q̃dem. xx. duo
milia. oues centũ. xx. milia. Tunc e
ni primũ intẽplo sacrificia celebrata
s̃. ac ineo epulati s̃ omis hebrei cũ ux
oribus suis ac filiis. insup etiã ac festiui
tatẽ que uocat̃ scenophegia. faciens
ante tẽplũ clare numis Jmagnifice
diebus quatuordecim rex cũ omi pplo
pariter epulatus E S T.